



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Reuere[n]dissimo in christo patri ac domino d. Cu[ni]berto Vonstallo
Lo[n]donie[n]sis ecclesiae Antistiti integerrim. & serenissimi Regis Angliæ
Oratori dignissimo Henricus Nouesiensis Monasterij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

Reuerēdissimo in christo patri ac domino d. Cuberto
Vonstallo Lōdoniēsis ecclesiæ Antistiti integerrim, &
serenissimi Regis Angliæ Oratori dignissimo
Henricus Nouesiensis Monasterij Tuitiensis
Abbas humilimus. S. P. D.

Reuere in Christo pater ac idē multo clarissime
urbis Londoniæ Antistes, quū nuper apud nos
ageret Franciscus Birckman, oīm certe Bibliopo-
larū diligētia ac fide uir celeberrimus, que tutus huc eni-
titur, ut undecūq; ex intimis quasi uisceribus, ac poeni-
tissimis exoletarū Bibliothecarū recessibus, codices anti-
q̄tate suspiciēdos, eruditioē cōmēdabiles in lucē exerat;
uelut Apelles, linguæ penicillo itatū celsitudinis in cō-
parabilē illā ab ingenij laude gloriā, exquisitissimāq; rerū
oīm, etiā quālibet, lōgā ānorū seriē, ex memorijs hoīm
exolescētium cognitiōē, iudiciū excussum humanita-
tē inimitabilē, exposita quadam animi erga oēs candidē
affecti facilitate, cōditā, cōsertā, & aptā depinxit, ut me
profecto pudibundum, sed hactua quasi uirtutum en-
cyclopedia fretum, amorisq; uelut facibus conflagrante
huc cōtinēti tui commemoratiōē p̄traxit, ut tanto Heroi
p̄ occasiōē conarer gratificari, sed nullus ita abstrusus
angulus, tamue abditus Germaniæ locus, quin Birckmā-
no precone uelut exaudibili classico, undiq; Tonstallico
presule p̄sonet ac circum strepat. O felice Britāniā que
olim Iduntaxat externorū iudicijs hoīm opibus tantum
clarā, id tēporis ita se quoq; lris illustrē toti orbi prodidit
ut (q̄ hachōīm uemoria citra exemplum est) Rex Hen-
ricus, uirtute uisendus ac serenissimus, omni optimarū
disciplinarum generi expolitus eruditissimus etiā ingenij
sui monumentis, se non tātum regijs illis ac uelut in orbē
perpetuo redeuntibus negocijs occupatū, sed literis eti-
am additissimum arte stetur, imo quem unum summa
dexteritate, animique propēsiōe ad studia ita deflexum,
idē Birckmānus nobis oībus retulit, ut in recōditorib.

diuinae ree argumētis prestātissimū oēs audeamus pro-
fiteri. Sed quō me stilus abripit. Ecquis eō eloquendi ar-
tificio est, q̄ illius plane uindictis oīm studiorū Camilli, uel
suarū uirtutū minimum dicendo assequatur? Taceo uni-
cum totius Angliæ decus Cantuariensem, huic Rosfensē
adiungo, q̄bus, si (mō p̄ tuā amplitudinem liceat) tertius
adstruaris, Triumuiros tū in regno musarū esse dicam,
quorū humeris, oīs diuinæ & humanæ eruditōis basis suf-
fulciatur, quæ etiānum duris sciolorū & antiquariorū ue-
lut arietibus impetita, pessum sane deurgeret si tantorū
herorum industria, nutabunda nō exciperetur. Ceterū his-
ce adductus rebus Reue. in Ch̄o pater, hand quacūq; tuæ
cellitudini, ingratum speraui fore munus, si Ruperti Ab-
batis, oībus numeris absolutissimi Theologi, imo si non
alias, ætate ipsa (nēpe q̄ quadringētis totis ab hinc annis
e uita excessit) uenerādi, cōmentatio sup̄ Cantica sub tui
nominis auspicijs in lucē prodeat, quā (ut est tua amplitu-
do, in omni genere studiorū multo maximi usus) facile
excutere poterit, q̄ splendide tenebricosus lucē afferat, q̄
acute ancipitibus fidē faciat, q̄ feliciter recōditis intelle-
ctum appingat, ac demum in specie ludicria plausibilem
grauitatem adstruat. Nec uulgarissimarū ree, latifundijs
lectorī fastidium ingerit, sed solidissimis diuinæ ac germa-
næ Theologiæ fulcimētis cōmunitus, ubiq; citra osten-
tationē, certos, ueros, expressos, Christi mysteriorum si-
gnificatus aperit, Cuius rei fidē mea oratio, hoc facilius
apud R. T. P. habitura est, quo anctore hunc, magis fa-
miliarē, sedula lectōe, tua R. Pa. reddidit. Illius em̄ uirtu-
tē pōderare ac ex merito æstimationē facere, nemo unus
hominū quos terra fert (ut citra cuiuscunq; loquar offen-
sionē) melius tua R. paternitate pōt. Et proinde serio cō-
fēdāus F. ille Birckmā, uir, cui) ut bñ in cōe cōsulat) nihil
tis exhausti est, quiue, nullū laborē detrectas, p̄ uaria re
nūdiscrimia, difficilimaq; terrarū spacia emēlus hoc ar-

torē, sine aequalitate obsitū, tanquā ex neglecta specu, uel
ut postliminio in lucē reduxit. Ac tāta reifamiliaris gra
uitate ac iactura orbi reddidit Rupertū ut unus is mihi
dignus uideatur, in quē tua amplitudo, totū benignitatis
fauorē deriuet, ut uidelicet tuæ R. P. bñficio istud conse
quatur, quo p totā regni Britānici lōgitudinē, hæc, ac q̄
hactenus excusa sunt huius uiri monimēta, regijs præro
gatiuis munita & eruditissimorū iudicijs Epōrū confir
mata, latissime diffundantur. Quæ tandē pressius, defixi
us, pœnitius explorata, suo lectori uberrimū fructū re
positura sunt. Postremo ego nimirū, q̄ me sp̄ ita institui,
uel q̄ maxime reliquis Abbatis nostri Ruperti lucubra
tionibus excudendis operam strenuā nauare, tuā ampli
tudinē, p̄ oīa q̄ illi sacra sunt, oro atque obtestor ornatissi
me presul, quatenus ad ea q̄ multa sup̄ sunt in uetus testa
mentum, doctissimi hoīs doctissima cōmentaria, aim tuū
ac aliquod munificentiae studiū adijciat, ne q̄ nobis sum
mo labore Frācisici ac puigili industria eruta sūt, diutina
q̄ p̄uestigatiōe & terra & maris p̄sita, sola reꝝ tenuitate
oppressa uideri queāt. Nā reliqua typographis tradere, tā
in manu nobis nō est, quam exprōpta animi adest uolun
tas. Quæ utinā reꝝ facultate non destita foret, profecto
toti posteritati testatissimū facerē, me unū eē, q̄ auidissi
me expeteret, huius Theologiae ueteris facile principis,
lucubratiōibus, a situ & obliuiois iniuria uindicādis, an
tiguitatis studiosum lectorē plurimū demereri. Vale feli
citer. Et ne hoc silētio prætereā, Ortuuinus ipse, cogno
mento Gratius, bonarū artū professor, & Quenteliane
apud nos officinae uigilātissimus director, sese totum, tū
celsitudini tuæ, tū Rossensi (uīro mediū fidius & docti
ssimo & optio) ceterisq̄ istic uiris eruditissimis iterum
atq̄ iterū cōmēdat. Ex Tuitio, Coloniae Agrippine (solo
Rheno iterluenti) propinquo. Anno Domini millesimo
quingentesimo uicesimosexto, pridie Idus Octobres.